

وی در شماره اول این یادداشت ها ضمن بیان مقدمه ای به طور مشخص به مسئله " مبارزه با تحریفات و دست‌های ناپاک " می‌پردازد.

مبارزه با تحریفات و دست‌های ناپاک

یکی از آثار معاصر مهمی که در آن به تفصیل از واقعه کربلا و شهادت حضرت امام حسین علیه السلام سخن به میان آمده است، کتاب ارزشمند "الغدير في الكتاب و السنة و الادب" اثر آیت الله علامه عبدالحسین امینی (۱۳۹۰-۱۳۲۰ ه.ق) از علمای بزرگ معاصر شیعه است.

موضوعاتی که امینی درباره امام حسین علیه السلام در الغدير مطرح کرده است، بسیار متنوع هستند؛ بخشی از آن‌ها ارتباط مستقیم با حدیث غدیر دارند؛ چنانکه او در جایی به مناشده امام حسین علیه السلام سبط پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله) به حدیث غدیر در سال ۵۸-۵۹ قمری اشاره دارد که مردم را در موسم حج قسم داد که اقرار کنند که پیامبر اکرم در خطبه غدیر چه فرمود و «مناشده» یعنی قسم دادن مخاطب به خدا، جهت بیان همه حقیقتی است که می‌داند و اینکه چیزی از آن را پنهان نکند.

امینی پاسدار حفظ میراث حسینی است

اما موارد متنوع دیگری نیز در الغدير مطرح است که مستقیماً به قیام عظیم حسینی و شهادت سبط گرامی پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله) و یارانش می‌پردازد. در این خصوص، یکی از دغدغه‌های علامه امینی، نقد و افشای دست‌های ناپاکی است که در انتشار آثار و اخبار تاریخی مرتکب خیانت شده و به دلخواه خود متن اصلی را کم و زیاد می‌کنند؛ چنانکه قسمت مهمی از مراثی حضرت سید الشهداء امام حسین علیه السلام را از دیوان کمیت و دیوان ابی فراس و نیز دیوان کشاجم، حذف کرده‌اند و امینی پاسدار حفظ میراث حسینی است و بر این شیوه ناپسند شوریده و نمونه‌های متعددی از احساسات پاک شاعران را در وصف قیام حسینی ثبت کرده است؛ برای مثال، او از «ابوالفرج» در مجلد دوم «آغانی» (ص ۱۲۶) نقل می‌کند که او به اسناد خود از «ابی بکر خضرمی» روایت کرده که: در ایام تشریق (۱۱ تا ۱۳ ذی حجه) در «منی» از «ابی جعفر محمد بن علی (ع)» برای کمیت اسدی اجازه شرفیابی خواست و حضرت اجازه فرمود؛ وقتی کمیت به نزد امام علیه السلام رسید

-عرض کرد: قربانت شوم، در ستایش شما شعری سروده‌ام که دوست دارم برایتان بخوانم.

-حضرت علیه‌السلام فرمود: در این روزهای مشخص شده و شماره شده، به یاد خدا باش.

-کمیت بار دیگر خواهش کرد

-و امام اجازه فرمود: بخوان

-و کمیت خواند و با خواندن قصیده‌اش غوغا کرد؛ چنانکه وقتی به بیت زیر رسید، امام اشک‌ریزان دستان مبارک را به آسمان بردند و به خدا عرضه داشتند: خداوندا! کمیت را بیامرز!

و آن بیت چنین بود:

یصیب به الرّامون عن قوس غیرهم   فیا آخر اسدی له الغیّ اَوّل

تیراندازان با کمان دیگری (یزید) به او (امام حسین علیه‌السلام) تیر پرتاب می‌کردند.

وای بر آنکه زمینه‌ساز چنان جنایت و تبه‌کاری شد.

و علامه امینی از «بغدادی» در «خزانة الادب» (ج ۱۵ / ۷۰) نقل می‌کند که با اشعار

کمیت اشک و آه و صدای شیون از هر سو برخاست و چون به بیت زیر رسید:

فلم أرَ مخذولاً لأجلِ مصیبةٍ   و أوجب منه نصرَةً حین یخذل

من جز حسین، بی‌یار و یاورى را که سزاوارتر به یاری در هنگام تنهایی باشد، نمی‌شناسم.

در این هنگام امام جعفر صادق علیه‌السلام دست‌ها را بلند کرد و گفت: خداوندا! گناهان

گذشته و آینده و پنهان و آشکار کمیت را بیامرز و آن‌قدر به وی ارزانی دار تا راضی شود!

سپس هزار دینار و جامه‌ای به کمیت داد.

و امینی همچون سایر موضوعات با تتبع بسیار این حماسه حسینی را در روایت‌ها و

نقل‌قول‌هایی که در منابع برادران اهل سنت موجود است، دنبال کرده و سخت از دستان

ناپاکی که می‌کوشند تا حماسه حسینی را از آن منابع پاک کنند، انتقاد کرده است که بیان

تمامی آن‌ها در این مجال اندک میسر نیست. (به‌الغیر مراجعه فرمایید)

و دعای امام حسین (علیه السلام) برای کمیت، [اللهم اغفر للکمیت ما قدّم و آخر، و ما أسرّ و أعلن ...] در شأن هر نویسنده و شاعری است که چونان «کمیت بن زین اسدی» زبان و قلم و فکرش را در مسیری بکار اندازد که مرضی حق تعالی باشد و

خبرگزاری نسیم: ۱۳۹۴ / ۷ / ۲۵

۱۶۲/۱۰۳۲۴۲۰ <http://nasimonline.ir/detail/News/>